Εγκατάλειψη όταν έφυγαν οι αθλητές... μετά το 2004 (The Guardian)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 27 Μαΐου, 2012

Οκτώ χρόνια μετά τους Ολυμπιακούς επικρατεί εικόνα πλήρους ερήμωσης

Στο απαλό Αττικό φως, οι ολυμπιακές εγκαταστάσεις της Αθήνας, δεν δείχνουν τόσο κακές. Αντρες και γυναίκες τρέχουν ευγενικά δίπλα στον τοίχο των Εθνών, αθλητές προπονούνται και ποδηλάτες πηγαινοέρχονται. Έτσι ακριβώς, όπως θα έπρεπε να είναι η κατάσταση 8 χρόνια μετά τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα που αυτοί γεννήθηκαν κάποιος θα μπορούσε να πει. Υστερα από λίγο όμως, προσέχεις κάποια μικρά πραγματάκια. Τα ρολόγια έχουν σταματήσει στους διαδρόμους, στα ατελείωτα υπόγεια γραφεία, έξω από τα αποδυτήρια και γύρω από το ποδηλατοδρόμιο.

Τα φωτιστικά είναι σκουριασμένα, πολλοί τοίχοι έχουν γκραφίτι. Η ξεφλουδισμένη βαφή πολλών αντικειμένων, καλύπτει μερικώς διάφορα οικοδομήματα και πολλά κτίρια που μοιάζουν σε αδράνεια. Όταν ο ήλιος κρύβεται πίσω από την Ακρόπολη και το φως σβήνει, η ατμόσφαιρα που είναι έτσι κι αλλιώς πνιγηρή, γίνεται περιέργως απαγορευτική.

Οκτώ χρόνια μετά τη διοργάνωση, η Ελλάδα δίνει την Ολυμπιακή φλόγα στο Λονδίνο, βλέποντας το Ολυμπιακό Κέντρο της να μοιάζει παρηκμασμένο, αποδεικνύοντας πως η άστοχη υπερβολή οδηγεί στην απελπισία. «Έχουν αφήσει όλο το μέρος στην τύχη του», αναφέρει ο Δημήτρης Δημητρίου, υπάλληλος τράπεζας, που πάει τον 9χρονο γιο του σε μια προπόνηση ξιφασκίας. Συνεχίζει, λέγοντας πως «το κύριο στάδιο είναι σε καλύτερη κατάσταση, καθώς χρησιμοποιείται από ποδοσφαιρικές ομάδες, αλλά αν κοιτάξετε γύρω σας θα δείτε πως τα πάντα βρίσκονται σε «σήψη» και σκουριάζουν. Οι τουαλέτες είναι βρώμικες, το ντους μυρίζει και πολύ αμφιβάλλω αν έχουν καθαριστεί ποτέ από τότε», λέει ο κ. Δημητρίου που ήταν 28 ετών όταν διοργανώθηκαν οι ανέλπιστα καλοί Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας, συμπληρώνοντας: «Σκεφθείτε, πως ακόμα πληρώνουμε για όλα αυτά. Είναι κι ένας λόγος που η χώρα μας έχει καταρρεύσει». Εκνευρίζομαι

περισσότερο, σκεπτόμενος πως και ο γιος μου θα πληρώσει για όλα αυτά. Ουδείς γνωρίζει, πόσο τελικά κόστισε η διοργάνωση στην Αθήνα, αν και πολλοί πιστεύουν πως αποτελεί έναν εκ των βασικότερων λόγων που η χώρα «φλερτάρει» με τη χρεοκοπία. Το τελικό κόστος, αν και ανακοινώθηκε κοινοβουλευτικά, αμφισβητείται. Το ΠΑΣΟΚ υποστηρίζει πως κόστισε 6 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ η Νέα Δημοκρατία 10. Υπάρχουν όμως και βουλευτές όπως η Σοφία Σακοράφα, Ολυμπιονίκης, που υποστηρίζει πως ανήλθε στα 27 δισ. ευρώ. Ο Σπύρος Καπράλος, πρόεδρος της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής εκτιμά πως η αλήθεια είναι κάπου στη μέση. «Δεν θα έβαζα το χέρι μου στη φωτιά, αλλά θα έλεγα κοντά στα 8 δισ. Πολλά έργα έγιναν βιαστικά και πολύ γρήγορα, πράγμα που σημαίνει πως τα κόστη αυξήθηκαν. Δεν είμαι ικανοποιημένος». Το ΟΑΚΑ είναι σε άσχημη κατάσταση, αλλά όχι σε τόσο άσχημη όσο το Ολυμπιακό κέντρο του Ελληνικού. Εδώ ο χώρος δεν είναι απλώς παρατημένος, βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση. Προφανώς λόγω των ισχυρών ανέμων, τα κλιματιστικά έχουν αποκολληθεί από τους τοίχους, ενώ οι κάποτε πολυτελείς ξενώνες έχουν μετατραπεί σε ερειπωμένες περιουσίες. Το δε γήπεδο είναι κατεστραμμένο με σπασμένα καθίσματα και σκαλοπάτια.

«Οι συνθήκες είναι τραγικές», αναφέρει ο Κυριάκος Χονδροκούκης, βλέποντας τον -παγκόσμιο πρωταθλητή- γιο του, Δημήτρη να προπονείται. «Πολλά ήταν τα χρήματα που σπαταλήθηκαν, ωστόσο τίποτα δεν φαίνεται επί του πρακτέου. Μας έμειναν μόνο τα κοχύλια. Πηγαίνετε και δείτε τα μόνοι σας», συμπληρώνει. Δεν έχει άδικο. Πάνω στον δρόμο, παγκοσμίου επιπέδου εγκαταστάσεις που φιλοξένησαν αθλήματα όπως το μπέιζμπολ, η ξιφασκία, το σόφτμπολ, είναι απλώς άδειες. Αλλά στην άκρη της τοποθεσίας, με θέα τη θάλασσα, ένα άλλο οικοδόμημα που χτίστηκε για να στεγάσει ένα εστιατόριο για τους χιλιάδες των ανταγωνιστών και των αξιωματούχων που χρησιμοποιούν τις εγκαταστάσεις - πραγματικά ενσαρκώνει την ασωτία και τα απόβλητα. «Μια φορά άνοιξε, λίγο πριν τους αγώνες σε μια επίσκεψη του τότε πρωθυπουργού, Κώστα Σημίτη» αναφέρει ένας αθλητής. Υπάρχουν κι άλλα, όπως το Κλειστό της Αρσης Βαρών στη Νίκαια, ή ένα κλειστό γήπεδο μπάσκετ στο Γαλάτσι 8.000 θέσεων που κατασκευάστηκε για να στεγάσει την επιτραπέζια αντισφαίριση το 2004. Όπως άλλωστε και το Ολυμπιακό χωριό που θεωρήθηκε ως ό,τι καλύτερο είχε κατασκευαστεί ποτέ για τους Αγώνες, απλώς φυτοζωεί. Το σύνθημα της Αθήνας το 2004, ήταν «Καλωσήρθατε σπίτι σας!». Κανείς δεν ενδιαφέρεται στην Ελλάδα για το πιγνκ-πονγκ ή το καγιάκ, είπε ο Κυριάκος Χονδροκούκης. «Ποια η κληρονομιά που μας άφησαν οι Αγώνες; Καμιά! Για να είσαι αθλητής σε αυτή τη χώρα, πρέπει να είσαι ήρωας. Μακάρι να μην τους είχαμε πάρει ποτέ».

(Πηγή: "Καθημερινή" 20/5/2012)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ: "Το 2004 είχαμε αντιταχθεί στην ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων δημιουργώντας ένα αφιέρωμα άρθρων που μπορείτε

να δείτε εδώ"